

DE STILLE BART

Het verhaal uit het gedicht van onze dichter Dorus moet zich afgespeeld hebben in de zestigerjaren van de vorige eeuw. De beide heren, zowel Bart als boer Wiek (bijnaam de Soep), waren voor ons, als oudjes, bekende namen. Heerjansdam was toen nog een gat, zoals buitenstaanders het soms noemden. Met zo'n slordige 1200 inwoners was de agrarische sector de belangrijkste bron van bestaan. Boeren, tuinders en een aantal middenstanders vormden het hart van de samenleving.

Van boer Wiek was bekend dat hij praktisch wekelijks op de fiets de koeien- en paardenmarkt in Rotterdam bezocht. Het proosten "op de kippen van Rijkens" werd daar als een gebruikelijke bezigheid gezien, zeker wanneer er een transactie tot stand kwam. Op zijn fietstocht terug naar Heerjansdam zaten de geconsumeerde hassebasjes hem regelmatig danig in de weg. Het was bekend en er werd gegniffeld wanneer hij uitgebreid en omzichtig gebruik moest maken van de openbare rijweg.

Knecht Bart was een rustige brave werknemer met het hart op de goede plek. De samenwerking met Wiek was optimaal. De communicatie tussen de beide heren daarentegen was er één van praktisch volledige stilte. Geen gesprekken, geen verhalen. Hoe sympathiek en ijverig Bart ook was, hij was geen hoogvlieger en dat werd duidelijk bij de opdracht, die hij op een keer van boer Wiek kreeg. Wiek wilde een paard uit de wei ophalen maar was de halster vergeten mee te nemen. Boer Wiek zei tegen Bart: "Bart kijk even voor me of de halster in de schuur hangt." Bart kwam terug met het positieve bericht: "Ja hoor baas hij hangt er."

We laten verder Dorus aan het woord.

DE STILLE BART.

Bart werkte al heel veel jaren
Op de boerderij van Wiek de Soep
Samen konden ze het heel goed klaren
't was er altijd netjes nooit een troep

Samen deden zij het vee verzorgen
Werkten op het land tot 's avonds laat
's morgens zei Bart alleen, goeiemorgen
Verder werd er door hem nooit gepraat

Baas Wiek sprak: We gaan nu aardappelen rooien
Dan doen we vandaag nog iets
Het is veel te nat om te gaan hooien
Bart die knikte, maar zei niets

Morgen gaan we eerst de koeien verbruggen
Daarna gaan we naar de suikerpee
We spuiten ze gelijk maar voor de muggen
Bart zei niets, maar hij ging mee

Zo ging het nu al zesentwintig jaren
Uit Bart's mond werd niets gehoord
Wat ze deden waar ze waren
Bart werkte goed, maar sprak geen woord

Maar op een zaterdag liep Bart te balen
Zijn rijwiel was totaal kapot
Waar zou hij een nieuwe fiets gaan kopen
Bij Jos de Pruts of Leen de Knot

Van nature was Bart geen loper
Dus kocht hij bij Jos de Pruts zijn fiets
Leen de Knot was wel wat goedkoper
Maar was verder weg en 't scheelde bijna niets

Toen Bart 's maandags weer ging werken
Zei hij niets
Wiek zag het wel, maar liet niets merken
Zei alleen maar: je hebt een mooie fiets

Toen Bart op zaterdag zijn loon ging halen
Zei hij tot Wiek: Dit is de laatste keer
Nog eenmaal moet je mij betalen
Dan is het uit, ik kom niet meer

Wiek zei : Daar sta ik nu toch van te kijken
't ging tussen ons toch altijd goed
Nooit heb je het tegendeel laten blijken
Dus snap ik echt niet waarom dit moet

Bart zei: natuurlijk konden we aardig boeren
Oók geen problemen, er was niets
Maar ik ben het zat, dat ouwehoeren
Dat geouwehoer over mijn nieuwe fiets.

DORUS (Dries Rijken)

Joop van der Ent
e-mail : joopvanderent@upcmail.nl